

Janneke mijn wereld

Janneke Brinkman (70) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek schrijft Janneke met regelmaat over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en elf kleinkinderen.

JANNEKEBRINKMANSALENTIJN.NL

Omgetoverd

Deze maand was de wereldberoemde tuinarchitect Piet Oudolf uit Hummelo in Leiden. Hij kwam de uitvoering van zijn beplantingsplan voor een stuk Singelpark controleren. Dat park is een weelderige, doorlopende wandelroute rond de oude singels onder eeuwenoude bomen, door de Hortus, langs de Oude Sterrewacht en in de sfeervolle binnenstad. In

de stromende regen liepen we samen als ambassadeurs van al dit fraais naar molen De Valk, die nog niet zo lang geleden ingeklemd lag tussen talloze auto's. Die worden inmiddels als langs een kurkentrekker fraai 24 meter onder de grond gestald in de diepste parkeergarage van Europa. Vlakbij het Centraal Station is de kale vlakte erboven nu door landschapsarchitecten omgetoverd tot een wonderschoon verlengstuk van het Singelpark. Salvia's, grassen, margrietten en halmen gaan er door de seizoenen heen voor kleur en beweging zorgen. Wat kan lelijk uiteindelijk toch weer mooi worden!

Lief en leed

Keurig, in zwarte jurkjes met witte schortjes, ging ik met vriendinnen gasten bedienen. Die hadden voor heel veel geld op een veiling ten bate van SOS-Kinderdorpen een avond eten op Paleis Soestdijk gekocht. We mochten helpen hun jassen aanpakken, drankjes en hapjes serveren en daarna in colonne de prachtige witte eetzaal in. Allemaal tegelijk bij voor-, hoofd- en nagerecht de borden uitserveren, wijn inschenken zonder te morsen. En afruimen zonder dat bestek op de grond klettert. Steeds met borden en al trap op, trap af van en naar het souterrain. Tussen de bedrijven door mochten we zelf een hapje in de keuken eten. Echt 'Upstairs, Downstairs'! Het toneelstukje namen we zeer serieus voor het goede doel: de opvang van jonge Syrische vluchtelingen in de Beekaa vallei in Libanon, weg van de oorlogsverschrikkingen. Binnen is het paleis vervallen en de aankleding vershoten. Dat getuigt van zeventig jaar lang lief en leed delen. Fijn dat het wordt opgeknapt door Maya Meijer-Bergman, die er met de schitterende tuinen weer een aantrekkelijk reisdoel van gaat maken.

Er even uit

Met mijn dochters en jongste kleinkinderen ga ik een weekje naar de zon. Ik laat mijn schilderspullen thuis en de tuin heeft even genoeg aan zichzelf. Ik verheug me op wat ik bij terugkeer allemaal in bloei kan zien. Nu eerst 'n beetje lezen, luieren, zwemmen, shoppen, beetje eten (nou ja, een beetje...). Twee kleine mannetjes gaan voor het eerst mee, want die hoeven nog niet naar school. Hun ouders zijn altijd maar bezig; op het werk, in hun sociale leven, met hun gezin en in de drukke stad. We gaan er met elkaar niet over puzzelen, maar samen relaxen. De jongste dochter heeft zwangerschapsverlof. Haar oudere zus is eigen baas en oma is Zelfstandige Zonder Personeel. We vinden dat we zulke dagen wel verdiend hebben, ook al kost het me steeds meer moeite mijn oude, stramme botten uit zo'n luie ligstoel te hijsen. Toch hoor ik ze nu al vragen: "Volgend jaar weer naar de Canarische Weilanden, mam?"

